

بزرگترین تظاهرات تا کنونی مصر

پنجشنبه ۷ بهمن ۱۳۸۹ - ۲۷ ژانویه ۲۰۱۱

گزارش ناهید جعفرپور

قاهره: آیا مصر از تونس تبعیت می کند؟

در روز سه شنبه هزاران نفر در تمامی مصر بر علیه دولت مبارک به خیابانها گسیل شدند و با وجود نزدیک به 30000 نیروی امنیتی و پلیس که از روز دوشنبه در تمامی مناطق شهر قاهره مستقر بودند، به اعتراض پرداختند.

تنها در شهر قاهره طبق آمار رسمی نزدیک به 15000 نفر در تظاهرات شرکت داشتند. تظاهرکنندگان شعار هائی مبنی بر " مبارک برو کنار" یا " تونس راه حل است" با خود حمل می نمودند.

در طول روز پلیس با گازاشک آور و ماشین های آب پاش به تظاهر کنندگان حمله نموده و تلاش می کرد صف آنها را از هم جدا سازد و زمانی که مردم تلاش می کردند از سد پلیس ها بگذرند با باطوم شوک آور به آنها حمله می شد و مورد ضرب قرار می گرفتند.

این خود بزرگترین تظاهرات مصر در سال های اخیر می باشد. تظاهراتی که در آغاز پلیس اعلام نموده بود که دخالت نخواهد نمود و تظاهر کنندگان اجازه خواهند داشت به مسیر خود ادامه دهند.

همچنین در شهر های الکساندریا، منصوره و اسماعیلیه و چندین شهر دیگر تظاهرات های بزرگ برقرار بود.

از خواست های تظاهرکنندگان می توان از خواست کناره رفتن وزیر کشور حبیب العدلی که پلیس و ماموران امنیتی اش حقوق بشر در مصر را بشدت خدشه دار نموده اند و همچنین برداشتن موقعیت اضطراری که ده ها سال است در این کشور اجرا می شود و بالا رفتن حداقل دستمزد ها نام برد.

بسیاری از گروه های سیاسی مصر در فراخوان خود این روز را بنام روز قیام بر علیه شکنجه، فقر، رشوه خواری و بیکاری نام نهاده اند.

روزنامه تاتس آلمان می نویسد: " این یک مبارزه میان آپارات امنیتی سنتی عربی با یک نسل جوان عرب است که دیگر نمی خواهد تحت ستم

قرار بگیرد. اسلحه این نسل انترنت، وبلاگ، فیس بوک و... می باشد که در کشورهای عربی بیشتر از روزنامه ها و سرویس های خبری طرفدار دارد. آنچه که در تونس اتفاق افتاد فوراً کلاس درسی شد برای جوانان مصر. در روز چهارشنبه مجدداً هر دو جبهه پلیس و مردم در مقابل هم جبهه بندی نمودند. نیروهای پلیس تلاش می کنند تمامی خیابانهای شهر 18 میلیونی را محاصره و مسدود سازند. جوانان از صبح خیلی زود خود را مجهز نموده اند و برای اعتراضات بعدی آماده می شوند. امشب پلیس با گاز اشک آور و باطوم شوک آور و آبپاش تلاش می کند آنان را پراکنده سازد. مرکز شهر قاهره در دست جوانان است. تا بحال از سه شنبه تا چهارشنبه طبق خبر رسانه ها سه نفر تظاهرات کننده و یک سرباز بقتل رسیده اند".

در روزنامه " لینکه سائتونگ" روزنامه چپ آلمان در گزارش از قاهره آمده است " جوان ماسک ضد گاز اشک آور خود را برداشت و گفت دیگر وقتش فرارسیده است.

هایده دمفان یک فعال حقوق بشر در حال که می خندد می گوید: " من هیچگاه فکر نمی کردم که یک چنین واقعه ای در کشور ما اتفاق بیافتد و اصولاً ممکن باشد. من برای اولین بار در یک تظاهرات شرکت دارم و عالی است. خیلی استثنائی است که تو هم جزئی از این جنبش بزرگ بر علیه دولت باشی".

تظاهر کنندگان فریاد می زنند " آزادی آزادی" " مبارک دیگر بس است" " مبارک باید برود". جوانان تظاهرات ها را از طریق فیس بوک و توئیتر سازماندهی می کنند.

یکی از تظاهرات کنندگان که بسختی چشمانش را باز می کند می گوید " درست مثل یک جنگ است. آیا ما در فلسطینیم؟". دیگری می گوید " ما خیلی قوی هستیم ما درست می خواهیم مثل تونس عمل کنیم". دیگری با خنده می گوید تازه اول کار است و در این حال باندی را روی صورتش می بندد و بسوی پلیس می دود".

در حدود 400 نفر دیروز و امروز دستگیر شده اند و بیش از 150 نفر مجروح گشته اند.

در روزنامه " هندلز بلات" آلمانی آمده است که مبارک نمی خواهد به سرنوشت بن علی دچار گردد. به این خاطر دولتش تلاش می کند با تمام ابزار موجود جلوی تظاهر کنندگان را بگیرد. از این روی طبق دستور وزیر کشور تمامی تجمع و تظاهرات ها ممنوع گشته اند. بخاطر تظاهرات ها دیروز و امروز اکثر توریست ها این کشور را ترک نمودند. جوانان با وجود تهدیدات بسیار دولت و نیروهای امنیتی مرتباً در حال

سازماندهی تظاهرات های جدید برای روزهای آینده می باشند. در فراخوان تظاهرات در فیس بوک آمده است " به کار نروید به مدرسه نروید بگذارید که ما دست در دست همدیگر وطنمان مصر را نجات دهیم. ما میلیون ها هستیم".

در روزنامه آلمانی زبان " دویچلند ووخه " آمده است: " هر کسی که اکنون عکس ها و خبر های فیس بوک را می خواند و می بیند، فوراً مقایسه با تونس می کند که مردم قیام برای دمکراسی بیشتر و بر علیه رشوه خواری و فقر و بیکاری می کنند. اما اگر مبارک برود اخوان المسلمین که تا کنون منتظر بوده اند اوضاع را در دست می گیرند. در پارلمان اطاق پشتی وجود ندارد که در آن سیاست دمکراتیک از شانسی برخوردار باشد. اگر که به نقشه مصر نگاهی بیاندازیم می بینیم اول اسرائیل که حالا از طریق رادیکال اسلامیت های لبنان " حزب الله " در شمال در منگنه قرار دارد همچنین حماس هم گریبانش را چسبیده است. بعد ترکیه که اسلامی هایش تلاش برای قدرت می کنند و ایران که همواره تهدیدی برای دمکراسی است. هم اکنون در خاورمیانه و کشورهای عربی هم مرز مصر، یک منوپل بلوک اسلامی تشکیل می شود".